

علاوه بر اطاعت، گناه نکردن هم توفیق الهی را نیاز دارد

علاوه بر اطاعت از خداوند، برای گناه نکردن هم باید توفیق خداوند باشد. گاهی اوقات نسبت به انجام برخی امور، مغرور می‌شویم و از این رو بیان می‌داریم که خدایا در این روز از تو توفیق می‌خواهم که به امر و فرمان تو باشم.

علاوه بر اطاعت از خداوند، برای گناه نکردن هم باید توفیق خداوند باشد. گاهی اوقات نسبت به انجام برخی امور، مغرور می‌شویم و از این رو بیان می‌داریم که خدایا در این روز از تو توفیق می‌خواهم که به امر و فرمان تو باشم.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، <ZWNJ>همزمان با فرارسیدن ماه مبارک رمضان ماه میهمانی خداوند، برای آشنایی با مضامین دعاهای روزانه هر روز از این ماه مبارک، آیت <ZWNJ>الله روح <ZWNJ>الله قرهی مدیر مدرسه علمیه امام مهدی (عج) و از اساتید اخلاق، در گفت <ZWNJ>وگو با خبرگزاری فارس، به شرح دعای روز بیست و چهارم پرداخته است که در ادامه می <ZWNJ>خوانیم:

در دعای شریف روز بیست و چهارم ماه مبارک رمضان از خداوند می <ZWNJ>خواهیم که این ماه و امروز من به رضایت تو قرار بگیرد. <LAQUO>اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ<RAQUO>; وقتی انسان از بدی <ZWNJ>ها و زشتی <ZWNJ>ها دور شود و به طهارت قلوب نزدیک شود طبعاً به مقامی می <ZWNJ>رسد که مقام حقیقی انسان است.

علمای اخلاق، بالاترین مقام را مقام رضا برشمرده <ZWNJ>اند، پروردگار عالم هم نفس مطمئنه را بالاترین نفس دانسته است که در مرحله اولی حضرات معصومین علیهم <ZWNJ>السلام، انبیا و تالی تلو معصومان و اولیاء الله وجود دارد از این رو خطاب می <ZWNJ>شود: <LAQUO>ارجعی الی ربک راضیة مرضیة<RAQUO>; یعنی آنها در یک مقامی قرار بگیرند که خدای متعال می <ZWNJ>فرمایند هم من از شما راضی هستم و هم شما از من راضی هستید. بنابراین مقام رضا، مقامی بسیار عالی و والا است.

چه کنیم اهل مقام رضا باشیم

نخست؛ آنچه از ناحیه خداوند متعال برای افراد قرار می <ZWNJ>گیرد چون می <ZWNJ>دانند خدای متعال، علیم و حکیم است طبعاً خواسته او را بهتر از خواسته خود می <ZWNJ>پندارند و ترجیح می <ZWNJ>دهند خواسته خدا را به خواسته خودشان و به همین دلیل بیان می <ZWNJ>کنند یکی از اذکار دائمی اهل رضا این است: <LAQUO>افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد<RAQUO>; ما امورمان را به خدا واگذار می <ZWNJ>کنیم خدایی که نسبت به بندگانش بصیر است.

دوم؛ بصیر بودن خدا. چون آن کسی که علم و حکمتش حقیقی است پس او بصیر است و می <ZWNJ>داند اما انسان، علمش محدود است ولی بصیرت و حکمت حقیقی در علم خدا نهفته شده است از این رو همه امور را به او واگذار می <ZWNJ>کنند وقتی همه چیز بر خدا تفویض شد دیگر نگاه نمی <ZWNJ>کنند صورت ظاهری آن، الان خوب است یا بد.

ممکن است صورت ظاهر یه مسئله خوب نباشد اما چون به خداوند سپرده <ZWNJ>اند، در مقام رضا آن را می <ZWNJ>پذیرند، لذا نه خشنود می <ZWNJ>شوند که صورت ظاهری آن خوب است و نه ناراحت می <ZWNJ>شوند که ظاهر آن بد است بنابراین در هر دو صورت، امور را به خدا سپرده <ZWNJ>اند و می <ZWNJ>دانند که خداوند متعال، بصیر است.

البته ناگفته نماند اهل رضا به یک بصیرتی رسیده <ZWNJ>اند که خود می <ZWNJ>دانند خدا بصیر است و اگر به آن بصیرت نرسیده بودند به مقام رضای حضرت حق، تن نمی <ZWNJ>دادند. <LAQUO>اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ<RAQUO>.

<LAQUO>وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَّا وَبِذَلِكَ<RAQUO>; پناه می <ZWNJ>برم به آنچه که ناپسند باشد و بخواهد تو را اذیت کند، یکی از خصائص بندگان حضرت حق این است که اگر بخواهند چیزی را بیان کنند دائم به خدا پناه می <ZWNJ>برند، همین که می <ZWNJ>گوییم <LAQUO>اعوذ بالله السميع العليم<RAQUO>، <LAQUO>اعوذ بالل من الشيطان الرجيم<RAQUO>; یعنی پناه بردن به خدا فقط از سوی بندگان حقیقی اتفاق می <ZWNJ>افتد.

وَأَعُوذُ بِكَ؛ ما خودمان یک برنامه‌ریزی‌هایی داریم اما گاهی آخر سر همه برنامه‌هایمان را خراب می‌کنیم. کجا باید به خدا پناه ببریم؟ زمانی که می‌خواهیم از بدی‌ها و پلشتی‌ها دور شویم باز باید به خودش پناه ببریم. هیچ جایی که مهمتر از حضرت حق که انسان به آن پناه ببرد در جهان وجود ندارد.

نشانه پناه بردن به خدا

یکی از نشانه‌های پناه بردن به خدا این است که ببیند آیا آنچه را که خدای متعال بیان می‌کند را در حد خودش انجام می‌دهد چه در ترک محرمات و چه در انجام واجبات. اگر کسی در همین حد به وظایفش عمل کند به خدا پناه برده است.

در فراز بعدی دعای روز بیست و چهارم ماه مبارک رمضان می‌خوانیم: وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَ لَا أَعْصِيَكَ؛ و از تو توفیق می‌خواهم که در این ماه و در این روز به فرمان تو باشم و هیچ نافرمانی نکنم ای جود و عطا بخش سؤال کنندگان. يَا جَوَادَ السَّائِلِينَ؛

توفیق انجام هر عملی از سوی خداست و ما گاهی نسبت به انجام برخی امور، مغرور می‌شویم و از این رو بیان می‌داریم که در این روز از تو توفیق می‌خواهم که به امر و فرمان تو باشم. لِأَنْ أَطِيعَكَ؛ مطیع تو باشم.

مطیع خداوند بودن، راه‌هایی دارد: اینکه بتواند هرآنچه را که خدای متعال بیان کرده است را مو به مو انجام دهد ولو در حد وسع خودش. هر چند لا یكلفُ الله نفساً الا وسعها؛ و همین حد و اندازه را نیز باید خدای متعال توفیق دهد و اگر اطعام فقرا و سائلین را انجام می‌دهد باید بداند که توفیق انجام این عمل را خداوند مرحمت کرده است.

همین ثروتی را که فرد دارد و می‌تواند تجهیزیه بدهد و به فقرا کمک کند را خداوند به او داده است چراکه بسیاری از افراد شبانه‌روز کار می‌کنند اما نمی‌توانند پس‌اندازی داشته باشند و هر کار خیری با توفیق خداوند میسر می‌شود.

علاوه بر اطاعت از خداوند، برای گناه نکردن هم باید توفیق خداوند باشد.